

ת"פ 5318/11/15 - מדינת ישראל נגד פריד אלרגעי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5318-11-15 מדינת ישראל נ' אלרגעי

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה

נגד

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שירה נתן

ב"כ הנאשם: עו"ד מונא שייח

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, שלא במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר וסיוע לשימוש במסמך מזויף.

במהלך שנת 2013 ביקש הנאשם מאדם בשם מוחמד, שזהותו אינה ידועה, להכין עבורו בתו של הנאשם, למא, תעודת זהות מזויפת. לשם כך מסר הנאשם למוחמד את פרטיה של בתו. בסמוך לכך קיבל הנאשם לידו תעודת זהות מזויפת ועליה שמה של למא ומספר תעודת זהות 317753887 תמורת 2,500 ₪. הנאשם מסר את תעודת הזהות המזויפת לבתו על מנת שזו תעשה בה שימוש, בכלל זה לצורך רישום ללימודים באוניברסיטה. ביום 21.7.15, במהלך חסימה שגרית של משטרת ישראל במחסום חוסאן, ליד העיר בית שמש, נבדקו תעודות זהות של נוסעי רכב, ובהן של בתו של הנאשם. במהלך הבדיקה מסרה הבת לשוטרים את תעודת הזהות המזויפת.

2. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל, ולצדם מאסר מותנה וקנס, וביקשה לגזור עליו עונש של מספר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס, המצוי בחלקו העליון של מתחם העונש ההולם, תוך שהדגישה את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, עברו הפלילי המכביד של הנאשם והעובדה כי מדובר בעבירה שתוכננה מראש.

3. ב"כ הנאשם ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה וקנס, והתייחסה לכך שלבתו של הנאשם, כמו לכל בני משפחתו, יש מספר תעודות זהות ישראלי, והיא אף הגישה בקשה לקבלת תעודת מעבר ישראלית. על פי הנטען ביצוע העבירה נבע מכך שהיא טרם קיבלה את התעודה, שהייתה נחוצה לה לצורך רישום למוסדות לימוד אקדמיים בישראל, אם כי בסופו של יום היא לא עשתה שימוש בתעודת הזהות, מלבד הצגתה לשוטר במחסום. ב"כ הנאשם הוסיפה כי הנאשם עבד עם שירות הביטחון הכללי בישראל ואף נשא נשק ברישיון עד לסיום עבודתו

והדגישה כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה והביע חרטה על המעשים. עוד תיארה ב"כ הנאשם כי הנאשם הידרדר בעבר לסמים אך שיקם את עצמו וטענה כי עברו הפלילי ישן, הרשעתו האחרונה משנת 2008 בגין מעשים שבוצעו בשנת 2002, ומאז לא היה מעורב בפלילים. ב"כ הנאשם הוסיפה ותיארה את נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם ובהן מות אחיו ואחיינו זה מקרוב. מטעם ההגנה הוגשו תמצית רישום אוכלוסין של הבת למא, רישיון לנשק שנשא הנאשם, מסמכים ממרכז מתדון באר-שבע, בקשה לקבלת דרכון או תעודת מעבר שהגישה הבת למא למשרד הפנים ביום 10.11.14 וצילום תעודת זהות של הנאשם.

4. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על המעשים, ואמר כי ביצע את המעשים שלא על מנת לאפשר לבתו לעבור במחסום, אלא כדי לאפשר לה להירשם לאוניברסיטה בישראל, דבר שלא היה בידה לעשות, בלא שהיה בידה מסמך תעודת הזהות הישראלית.

5. חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה בעניינו של הנאשם ביום 3.4.17 קובעת כי הנאשם כשיר לרצות עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

6. הערך המוגן באמצעות העבירה שביצע הנאשם הוא שמירת ריבונות המדינה, יכולתה לפקח על זהות הנכנסים בשעריה, תוך מניעת כניסתם של מי שעלולים לסכן את ביטחון המדינה ותושביה, וכן הגנה על מעמדם של מסמכיה הרשמיים באמצעות מניעת זיופם.

7. על פי הראיות שהוצגו, לבתו של הנאשם היה מספר תעודת זהות ישראלי, שהוא אותו מספר שנכתב בתעודת הזהות המזויפת, והיא הייתה זכאית לכאורה לקבל תעודה שכזאת מרשויות המדינה. הוצגה בקשה רשמית לקבלת דרכון ותעודת מעבר, אם כי בקשה זו נושאת תאריך המאוחר לתאריך הזיוף שאליו מתייחס כתב האישום. ביצוע העבירות היה מבחינת הנאשם "קיצור דרך" בלתי חוקי לתהליך שהוא ובתו היו זכאים, לכאורה, לבצע על פי הדין.

8. לטענת הנאשם הוא ביצע את העבירות שלא על מנת להקל על כניסתה של הבת לשטח ישראל אליה הייתה זכאית להיכנס ממילא, אלא שהסיבה שהביאה אותו לבצע את העבירות היא על מנת לאפשר לבת להירשם ללימודים באוניברסיטה. דברים אלה עולים בקנה אחד עם המיוחס לו בכתב האישום.

9. העבירות שביצע הנאשם, ובפרט עבירת הזיוף, בוצעו לאחר תכנון והיו כרוכות בקשירת קשר עם אחרים.

10. לנוכח נסיבות אלה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן אינה גבוהה.

11. בחינת רמת הענישה הקבועה בפסיקה מלמדת, כי במקרים של זיוף מסמכי זהויה רשמיים של מדינת ישראל לצורך כניסה או יציאה מישראל הוטלו עונשי מאסר, החל ממאסר שירוצה בעבודות שירות ועד לכשנת מאסר בפועל,

ולצד עונשי מאסר מותנים וקנסות, זאת, בשל ההיבטים הביטחוניים הכרוכים, ככלל, בביצוע עבירות מעין אלה. ראו למשל ת"פ (פתח תקווה) 11904-12-13 **מדינת ישראל נ' עאסלה** [25.12.14] והפסיקה הנזכרת שם; ת"פ (רמלה) 59194-01-14 **מדינת ישראל נ' אטקין** [פורסם בנבו 5.2.15] והפסיקה הנזכרת שם. במקרה דנן, גם לשיטת המאשימה על פי כתב האישום, התעודה זויפה, בין היתר, על מנת לאפשר את רישומה של בתו של הנאשם לאוניברסיטה. משכך מקובל עלי כי ההיבט הביטחוני הכרוך בעבירות שביצע הנאשם הוא מינורי, יחסית, וכי ניתן ללמוד על רמת הענישה הנוהגת גם מהפסיקה המתייחסת לזיוף מסמכים לצורך רישום וקבלת פטורים שונים במוסדות אקדמיים, ובה הוטלו עונשי שירות לתועלת הציבור, לצד עונשים נלווים (ראו למשל ת"פ (שלום ירושלים) 14334-02-15 **מדינת ישראל נ' זעורה ואח'** [פורסם בפדאור 10.3.16]).

12. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מתחיל בשירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ומגיע עד עונש מאסר בפועל קצר, ולצד עונשים נלווים של מאסר מותנה וקנס.

קביעת העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם בן 59. לחובתו חמש הרשעות קודמות בעבירות שוד בנסיבות מחמירות, התפרצות, סמים, שימוש במסמך מזויף ומספר עבירות זיוף. מדובר בעבר פלילי מכביד ואולם יש לתת את הדעת לכך, כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2008 בגין עבירות שבוצעו בשנת 2002.

14. אמנם, הרשעתו האחרונה של הנאשם היא בעבירות דומות לאלה שבהן הורשע כעת, אך חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוען- כחמש- עשרה שנה, הוא בעל משקל ממשי. מנגד העובדה כי הנאשם שב לסורו, גם לאחר שנים רבות שבהן נמנע מלבצע עבירות, מלמדת כי יש להטיל על הנאשם עונש מוחשי שירתיע אותו מלחזור ולבצע אותן עבירות.

15. יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה כי הודה בכתב האישום כפי שהוא, ללא שהובטח לו דבר במסגרת הסדר טיעון, ועל פי טענת ההגנה שלא נסתרה, הודה במעשים כבר במסגרת חקירתו במשטרה. הנאשם לקח אחריות על מעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט.

16. נטען כי הנאשם היה מכור לסמים אך השתקם. המסמכים שהוצגו בעניין זה, משנת 2011 ומשנת 2017 מלמדים כי הנאשם היה מועמד או שהיה בטיפול המרכז למתדון. בין מועמדות לטיפול, לבין היותו מטופל יש הבדל תהומי, ועניין זה אינו מתברר מתוך המסמכים. מדובר למעשה בהפניה לביצוע בדיקות רפואיות שלא ניתן ללמוד ממנה דבר, ועל כן לנושא זה לא יינתן משקל.

17. נטען עוד כי הנאשם עבד עם שירות הביטחון הכללי. לא הוצגה כל ראיה ישירה לכך, ואולם הנאשם הציג רישיון לשאת נשק מטעם נפת חברון של המנהל האזרחי באיו"ש (שאינו נושא תאריך). מסמך זה יכול להוות תמיכה מסוימת לטענתו של הנאשם, ואולם משקל הטענה נמוך, באשר לא הוצגו ראיות קונקרטיות לגבי פעילותו, משך הפעילות- ככל שהייתה ומידת תרומתו, ככל שהייתה.

18. אני סבורה כי שקלול עברו הפלילי של הנאשם מחד גיסא, אל מול הודאתו ונטילת האחריות מאידך גיסא, יחד עם יתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, על פי המשקל שניתן להן, מצדיקות למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני של מתחם העונש ההולם.

19. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 5.6.17.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירות זיוף או שימוש במסמך מזויף או קבלת דבר במרמה.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.5.17 והבאים עד ל- 1 לכל חודש עוקב.

20. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

21. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ז, 05 אפריל 2017, במעמד הצדדים.